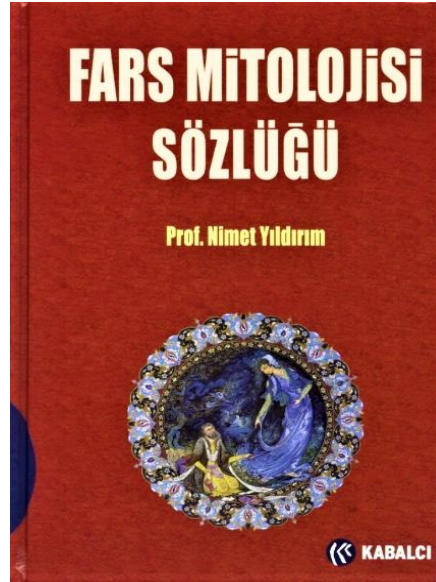

FARS MİTOLOJİSİ SÖZLÜĞÜ (PROF. DR. NİMET YILDIRIM)
(ESKİ DÜNYAYI YENİDEN KEŞFEDEREK OKUMAK)

YRD. DOÇ. DR. SADIK ARMUTLU*

Fars edebiyatı alanında yaptığı çalışmalarıyla tanınan Prof. Dr. Nimet Yıldırım'ın önemli çalışmalarından biri de "*Fars Mitolojisi Sözlüğü*"dür. Bu kitap, adında anlaşılacağı gibi, bir mitoloji sözlüğüdür. İran söylencelerini kapsayan bu eser, bir taraftan İslam öncesini, diğer taraftan da İslam sonrasını ihtiva eder. Başka bir ifadeyle eserde, bir milletin tarih sahnesine çıktığı andaki söylenceleriyle başlayan mitolojik yolculuğun, tarihsel süreç içerisinde geçirdiği önemli dinsel ve kültürel değişimin mitsel boyu-

* YRD. DOÇ. DR. SADIK ARMUTLU, Yermuk Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Türkoloji Bölümü, Öğretim üyesi. Email: sadik.armutlu44@gmail.com.

tunu da içine alarak günümüze kadar gelen macerası anlatılmıştır. Dolayısıyla böyle bir yapıtta, İran ulusunun mitsel boyutu yanında, bir milletin tarihinin, edebiyatının ve dinsel değişiminin fotoğrafını da görmekteyiz. Ayrıca, bu sözlükte geçen birçok kelime ve kavramların bizim kültür, edebiyat ve tarihimize de ilintili olduğu görülecektir. Eser, Kabalcı Yayınevi tarafından ilk baskısı Kasım 2008 yılında 815 sayfa olarak yayınlanmıştır. Eserde, bir önsöz (s. 7) ve bir Giriş (s. 11)'ten sonra kitapta asıl konu olan *Fars Mitolojisi Sözlüğü* (25-753) yer alır. Kitap, kaynakça (755) ve Dizin 763-815) ile son bulur. "Önsöz"de yazar, "Ülkemizde şimdiye kadar bu alanda bir çalışma yapılmamış oluşu bizi, Fars şiirinin temel yapı taşlarından biri olan İran mitolojisini Fars edebiyatı penceresinden bakarak değerlendirmeye hedefine yöneltti", diyerek, amacını ortaya koyar. Ayrıca üstat Yıldırım'ın sözlerinden eserin, "yaklaşık dört yıl süren yoğun bir çalışma sonucu" tamamlandığını öğreniyoruz. Uzun olmasının nedeninin de "çok boyutlu bir alt yapı ve uzun soluklu bir araştırma gerektiği tartışılmaz bir gerçektir" sözünden anlıyoruz. Önsöz de ayrıca madde başlarının, yazılış tarihine göre sıralanan en kapsamlı eserlerin taranarak oluşturulduğu ve bunların isimlerinin yazıldığını görüyoruz.

Eserin "Giriş" kısmında, mitoloji hakkında ayrıntılı bilgiler verilir ve mitolojinin diğer bilim dallarıyla ilişkisi irdelenir, Hint-İran mitolojisindeki ortak efsanelerin farklı versiyonlarından bahsedilir. Girişte, "İran mitolojisi ve efsanelerine dair en eski bilgilerin MÖ XV. yüzyıla ait olduğu" ve "İran kahramanlık hikâyeleri ve efsanelerinin tarihi, Aryanların İran topraklarına geldikleri günde başladığı" söylenir. Giriş kısmında bu maceranın aşamaları, ilk dönemden Çağdaş Fars edebiyatına kadar, oldukça doyurucu, ayrıntılı ve bilgilendirici bir şekilde ele alınarak, nasıl bir tarihsel süreçten geçtiği görülür. Ayrıca girişte, Firdevsî'nin *Şâhnâme* adlı yapıtında anlatılan söylencelerin, fantastik açıdan Yunan söylenceleriyle benzerlik ve ortak noktaların bulunduğu ifade edilir. Bu benzerlikler, örneklerle anlatılır. Yine 'Giriş'te, Fars şairlerinin III./IX. yüzyılda İran mitolojisine yoğun ilgi duyup telmihlerde bulunmalarına rağmen, IV./X. yüzyıldan itibaren "Gazneliler ve Selçuklular döneminde bir yandan Samî ve İslam mitolojisini, öte yandan Hint ve Yunan mitolojisini dizelere" aktarıldığı ve "XII. yüzyıldan itibaren de Pers rivayetlerinin önemli ölçüde azaldığı, İslam kültürü nün onların yerini aldığı ve dinsel değerlere telmihte bulunulmaya" başladığı beyan edilir. Giriş kısmı, kitapta adları çokça geçen Fars mitolojisi ve edebiyatının önemli kaynaklarından olan

“Veda, Avesta, Zend, Dinkerd, Bundehişt” gibi temel eserler hakkında bilgi verilerek bitirilir.

“Fars Mitolojisi Sözlüğü” kısmı, eserin temelini oluşturur. Sözlük, A’dan Z’ye alfabetik bir sıra takip eder ve “Âb” maddesi ile başlar, “Zül-kifl” maddesiyle biter. Bu kısımdaki madde başlarına, madde başlarında verilen kelimelerin ne anlama geldikleri, çeşitli kaynaklarda ne şekilde geçtiği verilerek başlanılır. Örneğin eserde ilk madde başı, şöyle başlar: Âb: “Su” anlamına gelen âb, *Avesta*’da “âpî”, Sanskritçede “âp”, Pehlevicede “âp”, “îv”, Farsça bazı lehçelerde “âf”, “âv” ve “ev” şekilleriyle de görülür. Mazdeist kaynaklarda “Âbân, Âbân Yeşt, Âbângân, Âbrîzân” gibi sözcüklerin içinde de yer alır. Pek çok madde başlarının önemli kaynaklarda, özellikle de dinsel kaynaklarda nasıl geçtiği de verilmektedir. Mesela, “Âderen” dağı, “...Ve Âderen dağı karla kaplıdır, karının ancak çok azı erir.” (*Avesta*: Zâmâyêd Yeşt 3), şeklinde ve Cudi de “(Nihayet) Ey yer, suyunu yut! Ve ey gök (suyunu) tut! denildi. Su, çekildi, iş bitirildi; (gemi de) Cudi (dağının) üzerine yerleşti.” (Hûd 11: 44) olarak geçer.

Hemen hemen her madde başı sonu, Fars edebiyatı şairlerinden ‘şevâhid’ getirilerek örneklenir. -Fakat, şunu da belirtmeliyiz ki, böyle temel bir kaynak, emek verilerek ortaya konulurken, bu örnek beyitlerin ‘sayfa numaraları’ da gösterilmeliydi. - Bu ‘şevâhid’e bir örnek vermek gerekirse ‘Şebdiz’ maddesi, anlatımdan sonra, Nizâmî’nin ‘şevâhid’ beyti ile biter:

Adını Şebdîz koymuş, Husrev, o siyah atın,

İshak kuşundan ona daha âşık Husrev. (NİZÂMÎ GENCEVÎ).

Fars Mitolojisi Sözlüğü, “Kaynakça” ve “Dizin” ile biter. Kaynakça, bu konuda yazılmış en eski kitaplardan, günümüze kadar çeşitli dille yazılmış, daha çok birincil kaynaklardan oluşur. Bu kaynaklar, doğrudan doğruya alan çalışması olanlardan oluştuğu kadar tarih, coğrafya, edebiyat, dinsel ve kültür gibi kitaplardan da oluşmuştur. Dizin, okuyucuya yararlı olmasını, onun aradığını bulmasını ve görmesini amaçlayan, kitap içinde geçen kelime, tabir, kavim, yer gibi isimlerden oluşur.

Eser hakkında tanıtıcı bilgilerden sonra, Prof. Dr. Nimet Yıldırım’ın kaleminden eski dünyayı yeniden keşfederek okuyalım: Mitolojinin “myth” ve “logia” kelimelerinin birleşiminden gelen, Yunanca bir kelime olduğu sözlüklerde yazılıdır. Geniş bir anlam dünyasına sahip olan bu kelimeye “-loji”den dolayı “mitleri araştıran bilim dalı” diyorlar. İnsanlığın yanıtını

baradığı en kadim soru şu: Mitsel kökenlerimiz nedir? Bu soru öyle kolay cevap verebileceğimiz veya görmezden gelip geçiştirebileceğimiz türden bir soru değil.

Aryan ırkının mitsel yolculuğu *Rig Veda* ve *Avesta*'yla başlar. İran-Aryan miti, soydaşları Hint-Aryan mitleriyle çeşitlenir. Yunan mitolojisiyle tanıştığında da zenginleşir. Eşkanîler zamanında birbirine karışan mitler, derlenirken; Sasanîler zamanında da yazıyla buluşturulur. Arapların İran'ı ele geçirmeleri, İran mitsel söylencelerin Samî boyutunu, Müslümanlığı kabullenmeleri de İslamî boyutunu gösterir. Kur'ânî dinsel rivayetler, özellikle de Peygamber ağırlıklı söylenceler, Fars mitolojisinin ikinci dinsel renk zenginliğidir.

Aryan geleneğinin ortak mirası olmuş bu sisli geçmişe dair anlatı, bazen Hint kaynaklarından Fars kaynaklarına geçerek İran mitolojisinin temel taşını oluşturur. İskender'in İran'ı ele geçirmesi Yunan mitlerinin İran'a taşınması anlamına gelirken, mitolojinin de zenginliğine şahit oluruz. Bu açıdan *Şâhnâme*'deki efsaneler, Aryan kökenli efsaneler ile fantastik Yunan efsanelerinin çeşnisi görünümündedir. Öyle ki, *Şâhnâme*'deki "morg-ı murgan/Simurg"la "best-tanrı" Zeus sarayının simgesi olan kartalın ortak paydası "güç simgesi" olmasıdır. Öte yandan Rüstem'in "Heft-Hân"ı, içeriği açısından Herkül'ün "Oniki Şahaser"ine benzemektedir. Siyâveş ve Sudâbe öyküsü trajik açıdan Hippolyt destanıyla benzerlikler taşıırken, Behmen'in kızı Humây'ın hikâyesi Periyam'ın kızı Helene'nin öyküsüyle örtüşmektedir.

Elimizdeki *Fars Mitolojisi Sözlüğü*'nde yer alan rivayetlerin İslamî versiyonunu farklı kaynaklardan okusak bile, Aryanî boyutunu ilk kez bu kaynaktan, yudum yudum, sindire sindire içer gibi okuyoruz. *Fars Mitolojisi Sözlüğü*, bizlere bu söylencelerin temeline ulaşmak, söylencelerin çıkış noktasını ve dayandığı dinsel temelleri ve tarihî olguların izlerini göstermek olanağı sağlıyor.

Fars Mitolojisi Sözlüğü'nün serimlediği âlem bizlere yabancı değildir. Kitabın içerisinde yer alan pek çok madde başı örneğin: Adem, Arş, Asa, Cebrail, Hallac-ı Mansur, Habil-Kabil, Musa, Nevruz, Yusuf, Yecüc-Mecüc gibi kavram ve söylenceler Türk-İslam kültürünün de temel taşlarından. Bildiklerimizin süreç olarak ortaya çıkışı ve zaman içerisinde nasıl zenginleşip renklilik kazandığına dair ayrıntılar pek de tanımadığımız bir literatüre ait birçok göndermeyi kapsıyor.

Mitolojilerin incelemeleri hem genişliğine, hem derinliğine bir araştırma gerekmektedir. Bu genişlik bir ırkın yaşadığı coğrafya/coğrafyaların bütün yüzeyi, derinliği de tarihin geçmiş yüzyıllarıdır. Onun içindir ki, *Fars Mitolojisi Sözlüğü*'ne yönelme, Fars ırkının mitolojik tanınmasının ve öğrenilmesinin de tek yoludur. Klasik şiirin çözümünde çok yönlü bilgilerin birikimine gereksinim duyulur. Ancak içeriği büyük ölçüde Fars'ın anlam dünyası ile inşa edilen şiirin ruhunu keşfetmek, ortaya koymak ve şiir denilen çok bilinmeyenli denklemi çözümlmek için, bazı bilgilerden öte şiirde karşımıza nerede, ne zaman ve hangi söylem içerisinde çıkacağını bilmediğimiz Fars mitolojisini bilmek ve anlamak zorundayız. Agah Sırrı Levend, Divan edebiyatının kaynakları arasında "Tarih ve Esatir"i gösterirken, Faruk K. Timurtaş da Divan şiirinin anlaşılması için "İran mitolojisi" ve "İran mitolojik şahsiyetleri"nin bilinmesini öne sürer. Tanpınar'a göre Divan şiirinin mitolojisi doğrudan doğruya *Şâhnâme*'den alınmıştır. Buradan da Divan şiirinin mitolojik arka planının ağırlıklı olarak Fars Mitolojisi olduğunu görürüz.

Fars mitolojisini bilmeden, klasik edebî metinlerimizi anlamadan ulaştığımız yargılar ve yaptığımız tahliller ne derece doğru ve geçerlidir? Fars mitolojisinin içeriğini büyük ölçüde anlamadan, bilmeden, tanımadan edebî metinlerimizin kodlarını doğru olarak çözümlmek mümkün müdür? Klasik Osmanlı metinleri, özellikle de mesneviler üzerinde çalışma yapacak olanlar için birinci elden kaynak niteliğindedir, *Fars Mitolojisi Sözlüğü*... Şiir ve mesnevilerin dizelerinde bütün gizemleriyle kendilerini anlamamızı bekleyen isim, sembol ve kavramları anlayıp, dizeleri çözümlmek için başvurulabilecek önemli bir kaynak eserdir, *Fars Mitolojisi Sözlüğü*... Önyargının ve cehaletin duvarını aşarak, klasik metinlerimiz ile yeniden buluşmak ve kendi anlam dünyasının parametrelerini keşfetmek isteyenler için, ilgililerin dikkatine sunulan bir referans kitabıdır, *Fars Mitolojisi Sözlüğü*...

Mitolojik öğeler, şiirimizi besleyen kaynaktır. Bu kaynaktan yararlanan şairlerimiz, zengin ifade gücüne ulaşmışlardır. Fars mitolojisinde geçen hükümdarlara, savaşlarda gösterdikleri kahramanlıklarına ve Aryan pehlivanlarına telmihte bulunarak, anlatımlarını hem zenginleştirmişler hem de şiirlerine 'hamâsî' boyutu kazandırmışlardır. Şairlerimiz, aşklarının büyüklüklerini dile getirirken Ferhâd ile Şîrîn'in Vâmık ile Azrâ'nın aşkıyla kıyaslamışlardır. Klasik şairlerimiz dünyanın geçiciliğini ifade ederken; Dârâ, Keykûbâd, Keyhusrev, Feridûn gibi mitsel boyutu ağır basan

hükümdarlara bakmamızı ve onlardan bir eser kalmadığını bir taraftan söylemişler, diğer taraftan da bize vermek istedikleri mesajı, onlar üzerinden yollamışlardır. Aynı şairler, yaratılan insanoğlunun zamana yenik düşeceğini örnekleme yoluyla söylerken, bu örnekleri Rüstem, Nerimân ve Zâl üzerinden vermişlerdir. Bunları nereden mi biliyoruz? Tabii ki, bu şahsiyetlerin söylenilen özelliklerini, Fars mitolojisinden okuyoruz.

Şairlerimiz, “patronaj” sistemi içerisinde patronlarına, edebî tabirle ‘memdûh’larına sundukları kasidelerinde mitolojik şahısları öne çıkarmışlar, bunları kendi patronlarıyla ya mukayese etmişler ya da mitsel kahraman ve hükümdarlardan üstün tutmuşlar veya memduhlarına/patronlarına: “Ey İskender!, ey Dârâ!, ey Asaf!” diye seslenmişlerdir. Bu sadece Klasik edebiyatımız için geçerli değil, aynı durum Fars klasik edebiyatı içinde geçerlidir.

Sadece karşımıza kişiler mi çıkıyor? Hayır, kuşların, hayvanların da çıktığını görürüz: Humâ, Ankâ, Simûrg da diğer mitolojik öğeler gibi karşımıza çıkar ve bizi renkli ve tehlikeli bir masal yolculuğuna oradan da bir masal dünyasına götürür. Bu dünyada zengin inanç ve bir efsane ile karşılaşırız. Bu efsane kuşların şiirimizde birer benzetme, mazmun ve motif olarak kullanıldığına şahit oluruz ve adı geçen kuşların mistik değerlere büründürülerek anlatıldığını görürüz.

Yukarıda söylenildiği gibi Divan şiirinin mitolojik kaynağı İran esatiridir. Bu alanın en önemli eseri ve temel kaynaklarından biri de *Şâhnâme*'dir. Burada yer alan mitolojik ve tarihi kişilikler, Divan şiirinde çokça zikredilmiştir. Aslı altmış bin beyit olan ve tamamı Prof. Dr. Nimet Yıldırım tarafından Türkçeye çevrilen *Şâhnâme* kahramanlarının hayat ve maceralarını da *Fars Mitolojisi Sözlüğü*'nden ayrıntılı olarak öğreniyoruz. Bu mitolojik ve efsanevi şahsiyetlerin mitolojik motif orjinlerinin tespiti veya hangi ulusun kültür dağarcığında veya hangi coğrafyada yer aldığı bilgilerini de *Fars Mitolojisi Sözlüğü*'nde buluyoruz. Bütün bunların yanında *Şâhnâme* kahramanlarının izlerini Veda, Upanişadlar gibi Hint-Aryan, *Zend-Avesta* gibi İran Aryanlarının kutsal metinlerindeki izlerini “eski dünyanın yeniden keşfi” olan *Fars Mitolojisi Sözlüğü*'nde görüyoruz.

Zerdüş'te onun kutsal kitabı *Avesta* ve bunlarla ilintili olan ateş kültürünün hem İran coğrafyasına hem de İran kültürüne damga vuran bir olgu olduğunu görmemizin yanında, İran geleneklerini, dinsel ve tarihsel riva-

yetlerini asırlarca koruyan ve sonraki nesil ve çağlara aktaran, Fars söylencelerinde yer alan birçok efsanenin tarih sayfasından silinip gitmesine engel olan Dînkerd, Bundahişn, Zatsparam, Zend, Yâdgâr-ı Zerîrân, Hudâyname, Kârnâme-yi Erdeşîr gibi birçok kişinin isimlerini bilmediği bu eserlerin Fars mitolojisi açısından son derece önemli olduğunu yine eseri okuyarak öğreniyoruz.

Her şeyi bilen, her şeye gücü yeten ve büyük tanrı Ahura Mazda'dan Restâhîz mitlerine, ilk insan ve ilk hükümdar ve de tarihin onunla başlatıldığına inanılan Keyûmers'ten mazdeizmin meleklerini ve ölümsüz kutsallar İmşâspendâ'lara, hükümdan Sâm'dan Zâl'ı besleyip büyüten Simurg'a, Serv-i Feryûmed'en Serv-i Keşmir'e, âb-ı hayât'tan Zulûmât-ı Selâs'a, kemân-ı Rüstem'den Âreş-i kemângîr'e, Sede Bayramından Kûse Bernîşîn'e, Çinvâd köprüsünden Sebelân'a kadar uzayan bir seyahati, *Fars Mitolojisi Sözlüğü*'nde okuruz ve ateşin bulunuşuna, şarabın icadına şahit oluruz, yer küreye sığın unsurlardan başka kozmik alandaki unsurları da görürüz.

Eserdeki bu zenginlik ve temel kaynaklara başvurularak bizlere sunulanlar, kışın soğukunda içimizi ısıtan, yazın sıcaklığında ise serinleten bilgiler gibidir. Efsanevi su olan "ab-ı hayat" ta da aynı durum mevcuttur. Efsanevi suyun Gılgamış destanı boyutu verilmiş, Fenikeliler'in İskender hikâyesinde bunu nasıl yorumladıkları da belirtilmiştir. Bunun Süryanice versiyonunu gördüğümüz gibi, İslam kaynaklarındaki versiyonunu da görmekteyiz. Efsanevi suyun Musa ve Hızır kıssası bağlamında Kur'ân'da nasıl yer aldığı, Ortaçağ Avrupası'nda "fountain of youth" nasıl arandığı yine elimizdeki eserden öğreniyoruz.

Efsanevi suyun klasik Fars şairleri tarafından şiirlerde nasıl işlendiği, yorumlandığı da sayfaların el verdiği ölçüde örneklendirilerek, bilgilerimize sunulmuştur. Yararlanmasını bilene *Fars Mitolojisi Sözlüğü*'nde önce başlığı verilen kavramın tanımı yapılıyor. Sonra da kavramla ilgili dikey ve yatay bilgiler, derinliğine ve genişliğine veriliyor. Kavramların ilk çıkış noktası, farklı unsurların mitlerinde nasıl algılandığı, hangi coğrafya ve coğrafyalarda yaşandığı, söylencenin edebi boyutu, şiire yansımaları varsa mazmun ve mefhum olarak nasıl ele alındığı, duygu ve hayallerde nasıl ifade edildiği gösterilmiştir. Araya serpiştirilen minyatürler de bizlere tarih öncesi nostaljisini yaşatır ve düşündürür. İnce işçilik gerektiren eserde

kavramların sonlarında o kavramla ilgili verilen kaynak eser ve sayfa numaraları ayrıntılı bilgi edinmek isteyenler için de “bulunmaz Bursa kumaşı” gibidir.

Dizin, kitaptan kolaylıkla yararlanabilmemiz için eserin “can damarı” hüviyetinde, genel kaynakça da onlarca eserin taranıp böyle bir çalışmanın ortaya konmasının zorluğunu ve alana yatkınlığını göstermede, bizlere bir fikir vermektedir.

Mitoloji gibi bir bilim dalının geniş bir alanı içerisinde barındıran konuların dizaynı; kapsamlı bilgiye, Arapça, Farsça ve İngilizce kaynakları yorumlayacak dil zenginliğine sahip olmayı gerektirir. Eserin tümüne baktığımızda, yazarın donanımlı olduğunu, böyle önemli bir eseri yazması onun bilgi ve alan yetkinliğini gösterdiği gibi birkaç dilde kaynakları kullanma becerisine sahip olduğunu da göstermektedir. *Fars Mitolojisi Sözlüğü* Fars mitolojisinin bir tür envanterlerini çıkarıyor. Yıldırım daha çok bu envantere Fars kaynaklarını kullanmış; bunun sebebi de elbette söz konusu mitlerin o ülkenin insanlarına ait olması. Kitapta yer alan zengin Farsça kaynakların yazarları, sahalarında üstat olmuş, Batılı bilim adamları tarafından da tanınan ve bilinen şahsiyetleridir. Ayrıca Doğu mitleri için zengin, tarihsel ve öncel kaynak olmuş eserler de *Fars Mitolojisi Sözlüğü*'nde gereken yerlerde tahta oturan sultanlar gibi yerlerini almışlardır. Taberî, Câhız, Seâlibi, Yakut Hamevî, İstahrî, Kazvinî, İbn Haldun gibi zirve isimlerin birer klasik olmuş eserleri, yıldızların gökyüzünü aydınlattığı gibi, kitaba bilgisel parlaklık veriyor. Batı'nın tanıdığı Herodot, J. Lazerd, Artur Christense, Eliade gibi simalar, Ahmet Talat Onay, Orhan Hançerlioğlu, Azra Erhat, İskender Pala, Ahmet Cevizci gibiler de bizim bildiklerimiz ve aşınalarımız olarak, *Fars Mitolojisi Sözlüğü*'ndeki yerlerini almışlardır. Bilinen Doğulu ve Batılı kaynaklar, birbirlerine söz vermiş gibi *Fars Mitolojisi Sözlüğü*'nde buluşarak, bütüncül olarak bizlerin bilgisine sunulmuştur.

Yıllarca aynı coğrafyayı paylaştığımız, İran-Turan savaşlarını yaşadığımız, İslam medeniyetini birlikte kurduğumuz bir ulusun bizi de ilgilendiren pek çok mitlerden ne kadar habersiz olduğumuzu veya bilgi olarak bu kadarına sahip olmadığımızı göstermesi açısından, bu eser önemlidir. Boşluğumuzu ve eksiğimizi bir taraftan görürken üzüldük, diğer taraftan bilgilerle bilim dağarcığımız dolarken sevindik. Turan adı geçtiği için bizi de ilgilendiren bir husus, bir söylence de olsa, Âreş-i Kemângîr'in,

Âmul'dan Merv şehrine ok atarak, İran-Turan sınırını belirlemesi, son derece fantastik bir olgudur.

Bir kuyumcu titizliğiyle hazırlanan, akıcı ve güzel bir Türkçe ile sunulan, uzun yılların ve büyük bir emeğin ürünü olan *Fars Mitolojisi Sözlüğü* ile Yunan mitolojisinin tahtının sallandığını görür gibi oluruz. Aslında başta söylemem gerekirdi ama sonda söyleyeyim. *Fars Mitolojisi Sözlüğünü* mutlaka okumalısınız. Bunu okurken hayata farklı bir gözle bakmanın büyük keyfini duyacaksınız. Üstelik hem bilimsel, hem de büyük bir aşkla ve şevkle yazılmış bir kitap.

Tebrikler Yıldırım... Yayınevi olarak teşekkürler Kabalcı...